

796: 725.85

Népszava

1973 AUG 19

NÉPSZAVA

Húszéves a Népstadion

A huszadik életévét ünneplő ifjú Népstadion, ha tudna beszélni, alighanem ezt mondaná: csak megszületni volt nehéz, a többi már könnyen ment, mint a karikacsapás. S mondaná ezt azért, mert valójában már 1912-ben felmerült egy nagy stadion építésének szükségessége, de 1945-ig a hivatalos szervek sohasem tették magukévá ezt a gondolatot. A felelősséget pedig mindig a telektulajdonosokra hárították, akik nem voltak kellően „megértőek” az olcsó kisajátítás tekintetében...

A felszabadulás után a Magyar Kommunista Párt első hároméves tervjavaslata már magában hordta egy nagy befogadóképességű stadion építésének szükségességét, s a Gazdasági Főtanács végre kellően megértő volt. Az előző 33 év alatt felmerült 16 javaslat előkerült, s bár hosszas vita, tanácskozás után, de végül is hamar megszületett a döntés: *a régi Lóversenytéren épül fel a Népstadion!*

S hogy ennek eldöntése nem volt könnyű dolog, azt a javaslatok igazolják. A 16 kiszemelt terület között szerepelt többek között a Vérmező, az egykori lágymányosi tó, Kelenföld nádorkerti része, a Margitsziget északi sarka, Óbudán a Kaszásdűlő, az újlaki téglagyár területe, a Népliget, a ferencvárosi kistrákosi gyakorlótér, Angyalföld, az óbudai hajógyári sziget, a Rákospatak torkolatánál a Vizafogó-dűlő, és Óbudán az Aranyhegy oldala.

A végső döntésre már csak két javaslatot terjesztettek elő: *a régi lóversenytéren, vagy az Aranyhegy oldalába besüllyesztve?* Győzött a Népstadion mai területe, mert ott volt már a Millenáris, a Sportcsarnok, és a metró egyik végállomását is oda szánták. S

1948-ban ünnepélyesen elkezdődött a Népstadion építkezése, amely a tekintélyes társadalmi munkán felül közel 160 millió forintot emésztett fel!

A stadion tervezői, élükön ifj. Dávid Károly építészmérnökkel, 33 katasztrális holdat dolgoztak fel és 130 ezer négyzetméteres területet építettek be. S a világhírű létesítmény azóta is bővül, szépül, a magyar sport hírnevéhez méltóan tartja a színvonalat.

A kezdeti 100 ezres stadionban az állóhelyeket később átalakították, nagyobb kényelmet, korszerűbb technikát teremtettek, s ha ma valamit hiányolni lehet, az már csak a sportolókon múlik. A Népstadion „főbérloin”, a labdarúgókon és az atlétákon... Így is azonban közel 21 millió néző fordult meg a stadionban a 744 rendezvény során, amelyek közül — egyelőre! — az olimpiai játékok hiányoznak.

Németh Imre, a Népstadion és mintegy 25 intézményének az igazgatója széttárja a karjait, mikor — a már ismert, nagyszerű sikerek helyett — egy emlékezetes kellemetlenségről faggatjuk.

— Nem tudom, nem tudom... egyszer nem volt elég pénztár nyitva, amikor a brazil Flamengo játszott nálunk, s egymásik alkalommal a váratlan rövidzárlat hozott nehéz helyzetbe bennünket. Többre nem emlékszem... Ha csak a legutóbbi esetre nem: a svédeknek nem tudtuk berúgni a győztes negyedik gólt!...

Hát igen, ennél több szemrehányás, elmarasztalás a ma húszesztendő Népstadiont nem illetheti. S ezért külön gratulálunk az „ünnepeltnek” és mindenkinek, aki becsületes, jó munkájával ezt lehetővé tette.

Vándor Kálmán